

SVĚTLO

TÝDENÍK MATICE CYRILOMETODĚJSKÉ

38. ČÍSLO / XXXII. ROČNÍK

24 Kč • 1,00 €

22. ZÁŘÍ 2024

Z obsahu:

O neřestech a ctnostech:

Pokora

Katecheze papeže
Františka při generální
audienci 22. května 2024,
náměstí Sv. Petra v Římě

- strana 2 -

Svatý Pacifik

od sv. Severina

Libor Rösner

- strana 4 -

Uzdravení malého

Valentina

- strana 5 -

Válka proti bezmocným

Małgorzata Sołtyková

- strana 6 -

První krok

- strana 8 -

Potvrzení, že krvavé skvrny

na Turínském plátně
odpovídají mučení Krista

- strana 10 -

Vatikán schválil úctu
k Panně Marii Milosrdné,
která se údajně zjevovala
ve francouzském

Pellevoisin

- strana 11 -

Svatý Jan Berchmans -

vzor mládeže (5)

Koloman Grieger SJ

- strana 12 -

Sv. Kosma a Damián (Creative Commons)

První krok

*Dnes pětatřicetiletý augustiniánský kanovník Dirk-Henning Egger z klášte-
ra v Paringu u Regensburgu (Německo) tápal jako teenager v pochmurných tem-
notách světa. Ale díky podnětnému rozhodnutí, jež učinil na základě Písma sva-
tého, a přitažen láskyplným příkladem jedné katolické rodiny, rozpoznal poklad
přátelství s Bohem. Sám o tom podává svědectví.*

Vyrůstal jsem v malém bavorském poutním místě Mindelstetten, kde ne tak dávno žila svatá Anna Schäfferová. V naší rodině jsme si však zvykli dělat si žerty z lidí, kteří tam každý den chodili do kostela. Byli jsme totiž protestanté, ale prakticky jsme žili jako ateisté, o Bohu a Ježíši jsem neměl ani potuchy a všechno katolické mi připadalo divné. Pak jsme se častěji stěhovali a v době puberty bylo těžké vybudovat si okruh přátel. Jako ryšavý, ostýchavý a introvertní jsem byl ve škole terčem šikany. Proto jsem byl stále více stažený, uzavíral jsem se do sebe a mým jediným únikem byla hudba. Ve věku patnácti, šestnácti let jsem již překládal a psal texty pro jednu satanistickou heavymetalovou kapelu. Já jsem sice nebyl přímo satanista, protože jsem nevěřil v nic nadpřirozeného, ďábel byl prostě součástí tohoto hudebního stylu a já jsem si myslel, že je to totálně super. Osamělý a úplně sám ve svém pokoji jsem si takto ventiloval agresivitu a frustraci.

Pak jsme se s rodinou přestěhovali z Bavorska do Berlína, kde jsem žil osm let a dále chodil do školy. Znovu jsem byl outsider, navíc obklopen lidmi zcela jiného ražení. Samozřejmě, Berlín je vysněné prostředí pro každého rockera a fanouš-

ka metalové hudby, protože tam vystupují všechny mezinárodní kapely.

Já jsem se však v nitru měl stále hůře. Jediné, co mi kromě hudby šlo, bylo učení, proto jsem byl ve škole celkem dobrý. Už od druhé třídy jsem chtěl být lékařem, to byl můj sen. Tak jsem v Berlíně zvládl maturitu s velmi dobrým výsledkem, ale pro přijetí na lékařskou fakultu to nakonec nestačilo. Vzal jsem si tedy několik semestrů volna a pracoval jsem v nemocnici a v domově důchodců. Dodnes si na to dobře pamatuji. Když jsem se asi po roce – bylo mi 19 let – ptal, kde jsem na seznamu čekatelů na studium medicíny, paní mi po telefonu odvětila: „Vaše šance jsou stejně nízké jako na začátku.“ Položil jsem telefon a upadl jsem do obrovské prázdnoty. Poprvé jsem si uvědomil, že jsem nevažoval o žádné alternativě. Přemítal jsem: *Co vlastně umím dělat? A co v životě chci?* Neměl jsem ani potuchy a velmi rychle se dostavila otázka: *Proč jsem vůbec na světě? Oč zde vlastně jde?* Ani na to jsem neměl odpověď a dostal jsem se do bodu, kdy jsem vážně uvažoval o sebevraždě, protože jsem si řekl: *Jestli zemřu teď' anebo za padesát let, je to jedno, protože potom se i tak všechno skončí...* Díky Bohu jsem to neudělal. Namísto toho tehdy nastal první velký zlom v mém životě.

Dirk-Henning jako rocker

Musí k tomu dodat, že v Bavorsku jsem měl nejlepšího přítele Josefa, jehož jsem navštěvoval každé prázdniny. Tam jsem vždy vyprávěl o všech těch skvělých věcech, které jsem dělal v Berlíně, a v Berlíně zase, že mám v Bavorsku přítelkyni atd. Špatné na tom bylo, že jsem si vymýšlel jen ze strachu před odmítnutím, a proto, že by si lidé mohli o mně myslet, že nejsem cool. Tehdy, v této nesmyslnosti, jsem šel do sebe, jak o tom vypráví podobenství o marnotratném synu, a poprvé mě napadla myšlenka: *Možná musím něco změnit u sebe, možná nejsou na vině vždy jen ti druzí či blbý systém přidělování míst na univerzitě... Ale možná je to také o mně.*

A první věc, kterou jsem se rozhodl udělat – nevím, odkud ten impuls přišel, snad to byl Duch Svatý – bylo: *Přestanu se lžít! Už více nechci vzpomínat, komu jsem jaké příběhy navykládal, chci mluvit prostě pravdu.* Jakkoliv nepříjemné bylo radikálně to ukončit, jelikož některé lži jednoduše vyšly najevo, bylo to krásné, protože mi ze srdce spadl obrovský balvan. Cítil jsem se svobodný jako ještě nikdy, a to jen proto, že jsem už nelhal. *Super, pomyslel jsem si, nyní jsi změnil jen jednu věc a máš se tak dobře. Co bys ještě mohl na sobě změnit?* Napadlo mě: *To, že se nemá lhát, jsem už někde slyšel, ne? Přesně tak – Desatero! V Bavorsku jsme se to*

Probošství augustiniánů St. Michael v Paringu

kdysi učili na hodinách evangelického náboženství. A po dlouhém hledání v Bibli jsem si přečetl jen tuto jedinou pasáž: „Já jsem Hospodin, tvůj Bůh; já jsem tě vyvedl z egyptské země.“ A následující Desatero. Tečka. A najednou mě napadla myšlenka, že svět by byl tak krásný, kdyby se podle toho všichni lidé řídili! Já sám jsem přece zpozoroval, jak dobře mi to udělalo, dodržovat jen toto přikázání, že nesmíš lhát; a kdybychom potom ještě věděli, že všichni ostatní budou též mluvit jen pravdu, to by byl ráj na zemi! A najednou jsem si byl stoprocentně jistý: *Toto je pravda. Bůh existuje! Nikdo si to nevymyslel a Bible není jen stará kniha.* O mnohém jsem neměl sice ještě ani tušení, ale věděl jsem, že je to všechno pravda. A tak jsem si předsevzal: *Dobře, tato přikázání budu nyní dodržovat... Vypadá to tak, že jsem teď věřící...*

Ve stejné době mi zavolal můj přítel z Bavorska a zeptal se mě, zda bych opět nepřijel, protože jeho rodina pěstuje chmel a v čase sběru vždy potřebují brigádníky. Tak jsem cestoval k němu, tentokrát si také něco přivydělat. Dosud jsem byl u Josefa vždy jen na prázdninách, všechno bylo v pohodě, chodili jsme ven a flámovali. Ale tentokrát tu byla práce a já jsem si pomyslel: *Teď jsem zvědav, jaké to bude.* Protože důvod, proč jsem tam tak rád jezdil, byl ten, že jsem si atmosféru v této rodině skutečně užíval. Pocházel jsem z „úplně normální“ rodiny, měl jsem bratra, avšak v Josefově velké rodině to bylo jaksi jiné, tak poklidné... nedokážu to jinak ani popsat. Dva a půl týdne jsem na jejich hospodářství opravdu tvrdě pracoval – jako nikdy v životě. Na konci této brigády – zůstal jsem tam o tři či čtyři dny déle – jsem si uvědomil: *Oni jsou ještě stále takoví, navzdory práci.* Předtím jsem si vždy myslel: *No, vždyť když host odejde, tak také oni přestanou předstírat ideální svět a stanou se znova úplně normálními.* Ale nyní jsem si uvědomil: *Oni jsou takoví doopravdy!* A poprvé jsem si položil otázku: *Ale proč jsou takoví?* A pochopil jsem: *Protože jsou věřící a zachovávají Desatero.* To, o čem jsem před nedávnem přemýšlel – jak by byl svět krásný, kdyby ho všichni dodržovali, jsem vlastně v této rodině mohl na živo vidět a zažívat už léta! Přitom se mě nikdy nesnažili evangelizovat, prostě žili svoji víru, v neděli chodili na mši svatou,

zatímco já jsem dospával. Přijímali mě takového, jaký jsem byl, s mými dlouhými vlasy a černými tričky. Kdokoliv jiný by si možná řekl: *Bože, jak se k nám takovýto host vůbec dostal do domu?* Ale oni mě prostě přijali, jako bych byl jejich páté dítě. A tehdy se mi podruhé rozsvítilo a věděl jsem: *Takto chci žít, tedy jako katolík!* Konvertoval jsem 1. dubna 2010, bylo to na Zelený čtvrtek.

Kanovník Dirk Egger je dnes novicmistrem ve svém klášteře a povzbuzuje také mladé lidi žijící ve světě, aby objevili Boží působení a bohatství církve jako poklad ve svém vlastním životě.

První, co jsem potom četl, byl *Katechismus katolické církve*. Do té doby jsem všechno katolické skepticky odmítal jako cosi divného, takže jsem se teď

nechtěl stát katolíkem jen tak a „kupovat zajíce v pytli“. Nikoliv, nyní jsem to chtěl znát. Začal jsem číst a nic divného jsem nenašel, naopak, každá stránka byla pro mne jako zjevení. Všechno bylo tak logické a já jsem pochopil, o čem to celé je! Na podzim 2010 jsem se z Berlína přestěhoval zpět do Bavorska a poznal jsem několik společenství a katolických mládežnických hnutí. To všechno mi pomohlo prohloubit vztah s Bohem; čím odhodlaněji žijete přátelství s ním, tím lépe ho slyšíte a víte, co od vás chce. A tak jsem v jistém okamžiku uslyšel, jak klepe: *A co tak kněžství?* Ale z toho jsem měl úplnou paniku! Cokoliv, jen to ne! Vůbec jsem se necítil k tomu schopný. Stále více jsem však chápal: *Když to Bůh chce, tak mi dá všechno, co k tomu potřebuji.*

Bůh nepovolává schopné, ale dává sílu povolaným. A tak jsem v roce 2013, po necelých třech letech, co jsem se stal katolíkem, šel do klášteře, do společenství, do něhož mě vedl on sám, a v roce 2020 jsem byl vysvěcen na kněze.

V tomto procesu lepšího poznávání Ježíše jsem byl uzdraven z mnoha věcí, ze všech ran, křivd a závislostí, které jsem měl v sobě, a poznal jsem: *Vůbec nejsem takový osamělý; osamělost není ničím jiným než příležitostí pro společenství s Bohem.* Ano, za největšími ranami se často skrývají nádherné poklady a talenty, které je třeba nejprve objevit. Prakticky jsem byl vzkříšen z mrtvých, z tohoto nesmyslného živoření, které mě téměř stálo život, a nyní jsem šťastný a vděčný, že to, co jsem dostal zadarmo – víru a radost z ní, mohu zadarmo odevzdávat dále.

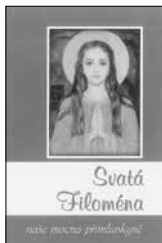
*Z Vítězstvo Srdca 159/2024
přeložil a upravil -dd-*

Liturgická čtení - dokončení ze str. 3

své učedníky a říkal jim: „Syn člověka bude vydán lidem do rukou a zabit ho, ale za tři dni po své smrti vstane.“ Oni však té řeči nerozuměli, ale báli se ho zeptat. Potom přišli do Kafarna. Když byl v domě, zeptal se jich: „O čem jste cestou rozmlouvali?“ Oni mlčeli, protože cestou mezi sebou rozmlouvali o tom, kdo z nich

je největší. (Ježíš) se posadil, zavolal si svých Dvanáct a řekl jim: „Kdo chce být první, ať je ze všech poslední a služebníkem všech.“ Pak vzal dítě, postavil ho před ně, objal ho a řekl jim: „Kdo přijme jedno z takových dětí kvůli mně, mne přijímá; a kdo mne přijme, nepřijímá mne, ale toho, který mě poslal.“

ŽIJEME SE SVATÝMI

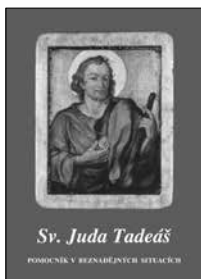

SVATÁ FILOMÉNA • NAŠE MOCNÁ PŘÍMLUVKYŇĚ

Sestavila Mgr. Marcela Macháčková

Knižka představuje mladou svätici, pannu a mučednici Filoménu, pocházející z nejranějších dob církve. Získala mimořádnou úctu papežů, biskupů, světců, mystiků. Papež Řehoř XVI. se k ní utíkal jako k „divotvůrkyni“ 19. století. Blahoslavený Pius IX. ji prohlásil za „patronku Děti Panny Marie“. Svatý Jan Maria Vianney jí přičítal všechny své zázraky. Po 1500 let (302–1802) zůstávaly její ostatky působící zázraky skryty světu. Oddanost a láska ke sväté Filoméně zaznamenávají ve světě nový duchovní vzestup. Jedním z důvodů znovuoživené úcty ke sväté Filoméně je i to, že svět 21. století nutně potřebuje obnovit křesťanskou autenticitu, statečnost i mravnost. Brožurka obsahuje kromě krátkého životopisu sväté Filomény také svědectví o úctě ke svätici, různé modlitby, litanie, novény a písně ke cti svätice.

*Matice cyrilometodějská s. r. o. • Druhé, doplněné vydání
Brož., 124x189 mm, 88 stran + 4 strany
barevné obrazové přílohy, 98 Kč*

SV. JUDA TADEÁŠ • POMOCNÍK V BEZNADĚJNÝCH SITUACÍCH

Malá brožurka, která informuje o tom, kdo je sv. Juda Tadeáš, a nabízí texty modliteb k tomuto velkému pomocníkovi v těžkých záležitostech. Vyšlo s církevním schválením.

*Matice cyrilometodějská s. r. o. • V MCM
vydání druhé • Brož., A6, 24 stran, 29 Kč*

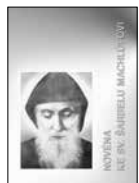

SVATÝ ŠARBEL MACHLÚF A DALŠÍ LIBANONŠTÍ SVĚTCI • MODLITBY K MARONITSKÝM SVĚTČŮM

Jiří Gračka • Úvodní slovo P. Pavel Ryšavý

Tato knižka, která vyšla s církevním schválením, seznamuje českého čtenáře se třemi svätci a jedním blahoslaveným z prostředí Blízkého východu – Libanonu. Všichni byli mniši a mnišský život v sobě skrývá pro křesťanství něco nesmírně důležitého. Mnišský život je životem bez kompromisů a obyčejní lidé ho potřebují aspoň zahlédnout, aby se mnišským příkladem povzbudili a ochotněji následovali Krista. Mniši svým životem vždy ukazovali ke Kristu, proto jsou jejich životní vzory příkladem pro každého křesťana. V této knižce jsou to: sv. Nimatulláh Kasáb al-Chardíni, sv. Šarbel Machlúf, sv. Rebeka Šabak ar-Rajís a bl. Štěpán Júsuf Nehme. Ke každému z nich je sestavena novéna. Je to nabídka k osobní modlitbě i výzva ke ztišení a zastavení se – na pár minut, a nejlépe před Nejsvětější svätostí.

Vydala římskokatolická farnost Kojetín ve spolupráci s Maticí cyrilometodějskou s. r. o. • Brož., A5, 56 stran, 65 Kč

NOVÉNA KE SV. ŠARBELU MACHLÚFOVI
Mgr. Jiří Gračka

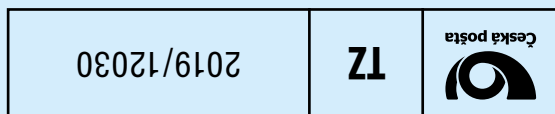
Vyšlo s církevním schválením. Jde o výňatek z publikace *Svatý Šarbel Machlúf a další libanonští svätci*. Na každý den novény připadá jeden úryvek z Písma svätého a několik myšlenek z poselství svätého Šarbela. Následuje modlitba ke svätému Šarbelovi spojená s konkrétním úmyslem, na který se celá novéna modlí. Po invokaci a modlitbě obracející se k Bohu je možné přidat litanie ke svätému Šarbelovi.

*Matice cyrilometodějská s. r. o.
Brož., 102x142 mm, 32 stran, 48 Kč*

Objednávky knih – tel. 733 741 841, 587 405 431 • Administrace a inzertce týdeníku Světlo – tel./fax 585 222 803

Matice cyrilometodějská s. r. o., Dolní nám. 24, 779 00 Olomouc, e-mail: objednavky@maticecm.cz

Nabídku knih a devocionálií najdete na našich webových stránkách www.maticecm.cz.

**779 00 Olomouc
Dolní nám. 24
Matice cyrilometodějská s. r. o.**